

Slavnost Nejsvětější Trojice B

Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží děti. (srov. Řím 8,14)

První čtení

Deuteronomium 4,32-34.39-40

Mojžíš řekl lidu: "Ptej se dávných dob, které tě předcházely ode dne, kdy Bůh stvořil člověka na zemi: (ptej se) od jednoho konce nebes k druhému, stalo se někdy něco tak velkého nebo bylo něco podobného slyšet, aby nějaký národ slyšel hlas Boha, mluvícího z ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu? Nebo zkusil nějaký bůh přijít a vyvolit si národ uprostřed jiného národa zkouškami, znameními, divy, bitvami, mocnou rukou, napřaženým ramenem, úžasnými děsnými činy, jak pro vás to všechno učinil Hospodin, váš Bůh, před vašimi zraky v Egyptě? Uznej to dnes a uvaž v srdci: je to Hospodin, Bůh nahoře na nebi jako dole na zemi; není jiného boha. Zachovávej jeho nařízení a jeho příkazy, které ti dnes přikazuji, abys byl šťastný ty a tvoji synové po tobě, abys dlouho žil na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává navždy."

Druhé čtení

Římanům 8,14-17

(Bratři a sestry!) Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: "Abba, Otče!" Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch (svatý), že jsme Boží děti. Jsme-li však děti, jsme i dědici: dědici Boží a spoludědici Kristovi. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojít slávy.

Evangelium

Matouš 28,16-20

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim

přistoupil a promluvil: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!"

K zamyšlení

V neděli po letnicích slaví církve slavnost Svaté Trojice. Pro mnohé je tato slavnost zcela nepochopitelná, pro některé znamená teologickou spekulaci, pro další je to i jakási urážka lidského intelektu. Jak může znamenat $1 = 3$ nebo $3 = 1$?

1 = 3 nebo 3 = 1 – tato představa nám dává tušit, že se během této slavnosti jedná především o oslavu společenství, společenství s Bohem a především o společenství v Bohu samotném. My křesťané a křesťanky věříme v jednoho Boha, který znamená společenství, vztah, komunikaci a lásku. V Boha, který je neustálé výměnné, dynamické a pohybující se jsoucno. Je to Bůh vnitřního pohybu, tento trojjediný Bůh, proti vší strnulosti, nepohyblivosti, neměnnosti a umíněnosti našeho lidského myšlení a našich dogmat. My lidé jsme byli pováni do tohoto společenství vzájemné lásky a spojení, kterým je Bůh. Tuto nabídku bychom měli přijmout jako Boží dar, abychom vnitřně zůstali pohybliví, abychom vzali na vědomí a pocítili změny a odpory v nás samotných, abychom v nás nechali působit různorodost. Správné pokusy o vysvětlení, ale stále jaksi nedostatečné. Snad to má být tak, že svátkem Svaté Trojice je otázka Boží podstaty zodpovězena, ale ne úplně vysvětlena, aby Boží nedotknutelnost zůstala zaručena. Možná je smyslem této vnitřní pravdy, která překračuje představy našeho lidského chápání, které chce naše bytí nechat otevřené, že Boha nemůžeme porovnat, zkategorizovat a definovat (= ohraničit) naší omezenou lidskou schopností porozumět. Nejsme snad pozváni, abychom na této slavnosti zostřili ty smysly, které nám Bůh jako všem druhým v našem životě nechá zakoušet? Neměli bychom snad mít náš rozum, na který se především odvolává a spoléhá náš západní svět, na pozoru před tou skutečností, která přesahuje naše lidské chápání a umlčet ho, jelikož naše myšlení je vždy jednostranné a věčně v nebezpečí, že si bude chtít Boha podmanit?

Mnoho velkých církevních postav minulosti chápalo toto tajemství podobným způsobem: radili, abychom o Bohu nemluvili, ale o Něm a před Ním mlčeli. Není to žádná náhoda, že svátek Svaté Trojice následuje po třech nejdůležitějších svátcích církevního roku – vánocích, velikonocích a letnicích.

Jsou to ty svátky, které obsahují dimenzi trojjediného Boha: Na vánoce oslavujeme Boha, který se k nám sklání jako otec a matka – aby se postaral o naši spásu. Na velikonoce oslavujeme Boha, který je vzkříšen v mrtvých ve svém synu a tím pro nás vítězí nad vším pomíjivým a nad smrtí. Během seslání Ducha svatého oslavujeme Boha, který v Duchu působí všude ve světě.

Na slavnost Svaté Trojice jsme pozváni, abychom s hlubokou úctou setrvali před Bohem, který se tak nádherným a různorodým způsobem stal součástí našeho světa – pro naši spásu.